

ring, udrede Indstud og Bidrag for Personer, der skønnes værdige og trængende dertil. Det gør mig ondt, at det ærede Medlem udtalte sig saa skarpt imod denne Bestemmelse. Jeg for mit Vedkommende kan være med til at begrænse denne Tilladelse, saa at man kan blive fri for Misbrug eller søger at umuliggøre Misbrug; men jeg vil dog gerne have, at denne Undtagelse maa kunne finde Sted. Jeg er vis paa, at den ærede Landsstingsmand ligesom jeg er af den Mening, at jo flere der kunne holdes uden for det offentlige Fattigvæsen, des bedre. Jo færre der synke ned til det offentlige Fattigvæsen, og jo færre der gaa tabt for Samsundet, efter at vi nu have faaet en Alderdomsforørgelseslov, og naar vi have vedtaget denne Sygekasselo, des bedre for dem selv og for Samsundet og for Samsundets økonomiske Status; saa jeg vilde gerne have, at man paa den ene eller anden Maade vilde lade denne Undtagelsesbestemmelse blive gældende. Smidlertid haaber jeg ogsaa, man vil komme over de Undtagelsesbestemmelser, som staa i § 11; thi der staar jo nemlig ikke Princip imod Princip.

Der er vel ogsaa andre Uoverensstemmelser, og den højtærede Minister har jo ogsaa omtalt forskellige; men det forekommer mig, at de andre ikke vare saa store. Saaledes er der § 3, hvor i det mindste Mindretallet gjidtil ikke har været tilfreds med den Affattelse, man havde givet Bestemmelsen med Hensyn til smaa Kommuner. Man mente, det var for meget forlangt, naar man fordrøede, at der skulde være 50 Medlemmer for at faa Anerkendelse, og der blev saa sat ind her i Tinget, at Tallet i Undtagelsestilfælde maatte gaa ned til 30. Nu har man ændret det til, at Undtagelsen bliver Reglen, naar Kommunen ikke har over 800 Indbyggere. Det forekommer mig at være en meget passende Bestemmelse. Der kan netop være smaa Kommuner, hvor man gerne vil have en lille Sygekasse, men hvor man ikke er for at slutte sig sammen med andre Kommuner og derfor er nødt til at gaa ned til et lille Medlemstal, naar man overhovedet vil have en Sygekasse. Bestemmelsen i 3dje Stykke i § 3 om, at smaa Kasser kunne slutte sig sammen, forekommer mig at være overordentlig praktisk. Jeg synes ogsaa, at man paa en heldig

Maade er kommen over Etablissemmentshygekasserne, hvor det egentlig er Arbejdsgiverne, som udrede det store Bidrag til Kassen, hvorfor de ogsaa bør have nogen Indflydelse paa dens Ledelse. Det vil erindres, at man i det andet Ting fra et Mindretals Side stillede Forslag om, at naar Arbejderne forlod det paagældende Etablisement, skulde de blive ved at beholde deres Medlemsret, men det finder jeg ubilligt, og det er ogsaa gaaet ud. Men derimod er der kommet en tilstrækkelig Betryggelse ind for Medlemmerne, idet Generalforsamlingen er gjort til den højeste Myndighed. Vi vide, at Arbejderne nu danne Korporationer, og derfor ere de nok i Stand til at hævde deres Myndighed og Indflydelse ogsaa over for Arbejdsgiverne. Man kan ikke andet end være glad ved, at det udvikler sig i den Retning, at der dannes Jagforeninger; naar det kun er Jagforeninger, altsaa Foreninger, der kun have Jaget til Formaal, kan man kun være glad ved, at Arbejderne derved blive i Stand til at bestemme deres Forhold og hævde deres Stilling uagtet deres Kapitalfattigdom, og det ville de kunne paa Generalforsamlinger, saa der behøver ikke at være nogen Fare for uretsfærdigt Tryk fra Arbejdsgivernes Side. Paa den anden Side maa man erkende, at naar de forlade Arbejdet, bør de ikke blive ved at nyde godt af Arbejdsgiverens Tilskud; det forekommer mig derfor at være en heldig Løsning. — Den sidste ærede Taler opfattede jeg saaledes, som om han ikke var tilfreds med, at Aldersgrænsen opad var gaaet ud. Det forekommer mig at være en meget heldig Løsning; thi det er bekendt nok, at afsøde Schlegel, der arbejdede med saa stor Interesse for Sygekassernes Udvikling og havde saa megen Indflydelse paa, at en mere fri Tendens kom ind i Lovforslaget, var utilfreds med, at Grænsen var sat til 55 Aar, idet en af de største Kasser i København, jeg tror i hele Landet, ikke led særlig ved de ældre Medlemmer. Jeg tror ganske vist, at den Erfaring, han havde derfra, ikke er almenlydlig, men naar en Kasse har den Opfattelse, en Kasse, som er ret vel stillet, hvorfor skal man saa forhindre den i at gaa højere, og naar der er Kasser, der mene, at det er til Skade at gaa saa højt, hvorfor saa hindre dem i at sætte Aldersgrænsen